

1848-02-15

AFSENDER

J.Th. Lundbye

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Godthaab, Helsingør

Modtagersted:

Storekongensgade 260, København

Arkivplacering:

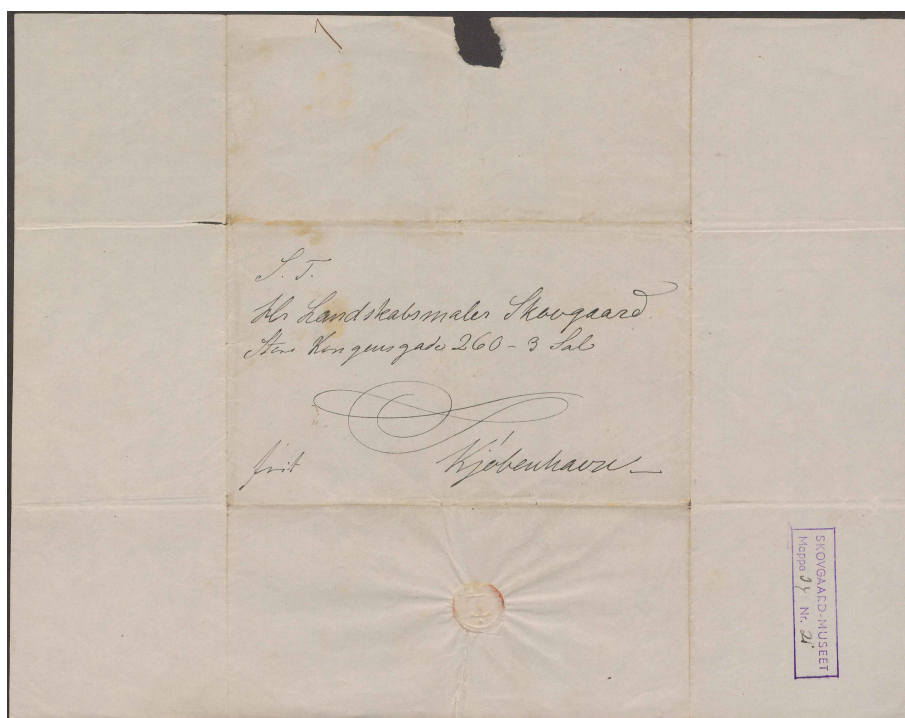
Mappe 34 nr. 21

DOKUMENTINDHOLD

Transskription afventer korrektur.

TRANSSKRIFTION

Transskription afventer korrektur.

Det er mit Ønske, siden, j. forled Bjerg, siden j. talte med meget saavel
Mennsker, saen end om er j. gæst i det talende. Vort ikke store Kønst
værker, der er Gavn til os, men Gavn til os. Men om er der ogsaa
den sidste smukke Tale, j. her, at den paa, gaad - og naar man saer
gjemmer Tøt og Sjap, og over den over Markerne med omme Læs i alle
Klutter, min Sne! Da her man en Fornem melde ganske som det var
Farene. Det har om den meget bekræftet, men naar man vil have Vinter
er det en Trængsel i Nærmheden. Det trøster j. mig her Gæst, den Næsten
trøstigt pinner mig ind i alle blot, naar der venter, men endog, naar de
allermest ligger med! Da j. spurgte paa hvad Tid det vedkommende fandt sted.
Et saadant Skalmat har j. tegnet og bekræftet at male en Længsel, og
naar den er færdig sender j. det tilhøje. Den skal see flere Nærmhed, og
det skulde pinner mig, om en og anden mætte behøje Dig. Gæst er j.
køn i Staden, eller ikke uden for en Dø, det segner uafslutteligt og idag
var der en stor og spidig Pære i Skovene, som j. kender kunnet
at sætte op og med ad en vidunderlig sørlig lille. Vi fra Jæren
Stranden. J. bliver som om Hjertet, naar j. tænker paa, at den Tid
er ikke fjern, da man kan se den side, og i det lange Tid. J. har følt
en stor Gæst for Børnen, dette glædelige, jomfruelige Tale, som her bekræfter
funder og i de allerdejlige Sammenstillinger. Her er saa sørlig, at det er
Sørlig stjer mig i Hjertet, ikke at tørde blive her, j. kommer til at
gaa med Tjypposen i Kæben, det forunder j. blot. Men den ikke selge
mine to Billeder i disse Dage, at ville være meget bekræftet, og j. trøster
mig med sin Nordmand: her den set meget Mærke paa med Tjypposen?
— Somme Antikler her i Prisen har i den Gæst glødt mig, som ogsaa sidste
Kæft af den Omsættelse. Det er kommet mig i det herte - den er en hollandsk
Vær om Mythen Hæderne. Men her kan det skæde mig til i denne Måde,
Løse den ikke vil jeg, og j. vil blot den. Vil den bringe Gæst en
Hæder og see den, hvordan Jæren blot med Mærke. Færdig paa, hvad
j. skrev til Dig i Somme Brev, om den her hertil. Med Hæder til Hæder
ene, For Færdig, Klausen og enige Nærmhed statter j. dette Brev tem
melig med, men det blev mig mest for langt paa engang. Der vil
være den! Den vil med et Løse Brev meget glæde den hertil. 4/18